

चन्द्राः १६७० । इत्यादयस्तेषामैक्यं कृत्वा भुज्यमान
राशेयं भुक्तभागाणां हृदयासुभिः सकृद्युक्तं त्रिंशता २०
विभज्य लब्धासवोऽपि तत्र ज्ञेयाः एवं मध्यार्कभुक्तासवः
सुः । भदिनान्तादूर्ध्वं तावत्त्यक्तात्मके काले लब्धायां मध्य-
मसार्कस्योदयः । तत्काले हि पक्षाः साध्याः अथ चाहर्ण-
त्वेन वे-सिद्धासु मध्यमार्ककलामितेऽस्त्रात्मके काले भदि-
नान्तादूर्ध्वं जाताः, अतोऽह्नां कलानां च यदनन्तरं
तेनाकौदयोऽन्तरितः । अतस्तदुदयान्तराख्यं कर्मोच्यते तैर-
न्तरासुभिर्पङ्कगतिं सकृद्युक्तं शिवगाहोरात्रासुभि
२१६५६ विभज्य लब्धकला पक्षे ऋषं कायाः यदि
कलास्योऽसवोऽत्यक्ताः सुः, अन्यथा घनं, यदि तु स्वदेशोदयै
मध्यमार्कभुक्तानसूनानीयेदं कर्म कृतं तदोदयिकानां
पक्षाणां चरकर्मोपि कृतं स्यात् यदि तु स्फुटार्कभुक्तानसून्
स्त्रोदयासुभिरानीयेदं कर्म कृतं तदोदयान्तरभुजान्तर
चरकर्मोपि लोच्यपि कृतानि सुः तर्हि कपमिदमुदयान्तर-
राख्यं कर्मोदयै कृतं तदाह यतोऽन्तरं तन्मूलमत्यक्तञ्च
पर्यवरणान्तेषु चतुर्षुपि अन्तराभावः तन्मध्येज्जन्तरस्य दृशि-
कवो । इदानीं देशान्तररूपमाह प्रमि० “येनेन लब्धोद-
यकालिकास्ते देशान्तरेण स्वपुरोदये सुः । देशान्तरं प्रा-
गपरं तथान्यद्याभ्योत्तरं तत्परं चतुस्तम्” शि० । “ये
उदयान्तरकर्कषा लब्धायासीदयिका यद्वा जातास्ते
देशान्तरकर्कषा अपुरोदयिकाः सुः । तत्र देशान्तरं
द्विविधम् एतं पूर्वापर, मध्यस्याभ्योत्तरं तत्परं च-
तुस्तम् तत्र तावत्पूर्वापरमाह” प्रमि० । “यत्तद्विज-
यिनीपुरोपरिकुञ्जलोदिदेशान् स्फुटयत् कृतं मेरुगतं
बुधैर्निगदिता सा मध्यरेखा भुवः । आदौ प्रागु-
दयोऽपरत्वं विधये पक्षादि रेखोदयात् स्यात्तत्तात् क्रियते
तदनन्तरं वेदेष्टव्यं त्वं फलम्” शि० । “लब्धाया मेरु-
प्रवर्त्तनं भोग्यमात्रा या रेखा उज्जयिनीकुञ्जलोदिदेशान्
स्फुटयन्ती याति सा मध्यरेखेत्युच्यते । रेखायां यदाकौदय
स्तत्कालात् पूर्वमेव पूर्वदेशे भवति रेखोदयकालादनन्तरं
पश्चिमदेशोऽकौदयः । तदनन्तरकालादनन्तरयोजनैः सप्तभू-
एणाद्यष्टप्रातेन ज्ञायते यदि स्फुटपरिधिजोनैः षष्टि ६०
घटिका लभ्यन्ते तदा रेखास्फुरदोरन्तरयोजनैः किञ्चित्ति
त्तराधिकेन देशान्तरघटिका लभ्यन्ते मध्यमस्याऽथ घातीता
माद्यस्त मिरनुपातः यदि घटीभूया यष्टस्य गतिकला
लभ्यन्ते तदा देशान्तरघटीभिः किमिति अथ योजनैरेवाऽ-
नुपातः । यदि स्फुटपरिधियोजनैर्गतिः प्राप्यते तदा देशा-

न्तरयोजनैः किमिति फलं कलाः प्राप्यन्ते, यतस्तत्ता दीपुदयः
पक्षाङ्गनं यतस्तत्र रेखोदयादनन्तरमकौदय इत्युपपन्नम् ।
इदानीं भूगोले स्फुटपरिधिप्रदेशं स्फुटतानुपातं चाह प्रमि०
“स्वदेशमेव नन्तरयोजनैर्गत्यां यजैर्मेरुगिरेः समन्तात् । तत्र
स्फुटो भूपरिधिः यो मध्यपरिधिः पठितः, स निरवदेशो-
परि । अयन्तु स्वपुरोपरि, अतः किञ्चित् न्यूनो भवति अथ
तदानयनं मध्यपरिधेरभीष्टान्तिज्वाहृत्वं व्यासार्धं प्रकल्प्य
तस्मिन् व्यासार्धे स्वपुरे यावती लम्बज्वा तावत् स्फुटपरिधे-
व्यासार्धं भवितुमर्हति अतस्तेन तैराधिकं यदि लिज्वा-
व्यासार्धे मध्यमः परिधिर्लभ्यते तदा लम्बज्वाभिते कः
इति फलं स्फुटपरिधिर्लिख्युपपन्नम्” प्रमिताक्षरा ।

इह काले लब्धाद्यानयनम् अष्टमयन्त्रे ५१६४७ लब्धो-
दयप्रमाणदर्शनपूर्वकस्तत्राप्रयम् विशेषस्तु शि० शि० ।
“तात्कालिकार्कैष युतस्य राशेरभुक्तभागैर्गुणितोदयात् स्यात् ।
भोग्यासवः स्यान्निहृताद्वाप्ता भुक्तासवो भुक्तासवैः स्फुरे-
वम् । इहासुचङ्गादपनीय भोग्यास्तदपतो राशुदयां च
येषम् । अयुऽहृत् स्याग्निगुणं लपाद्यमयुऽपूर्वैर्भवनैर-
जादयैः । युक्तं तदुः स्यादनयनां गहीनमिहासवोऽस्या यदि
भोग्यकेभ्यः । त्रिंशद्गुणाः स्त्रोदयभाजितास्ते लब्धांश-
युक्तो रविरेव लग्नम्” शि० । “यस्मिन् काले लग्नं सौवं
तस्मिन् काले तात्कालिकोऽर्कः सायनांशः कार्यः । तेनार्कैष
युतस्य राशेयं भोग्यांशास्तदुदयासवो गुण्यास्त्रिंशता
भाज्याः । ये लब्धास्ते भोग्यासवः सुः । अथेष्टासुभ्यो भो-
ग्यास्तन् विधोध्य तदपतो यावन्त उदयाः, राध्यन्ति ता-
वन्तः शोध्याः । ततः येषात् चरामगुणादष्टोदयेव
भक्ताद्युक्तमंशाद्यं तदुदयोदयात् पूर्वं यावन्तो मेषाद्या
उदयास्तायङ्गी राशिभिर्गुणितमयनांशैश्च रक्षितं तल्लनं स्यात् ।
अथ यदीष्टासवो भोग्येभ्योऽल्पः तदेष्टासवस्त्रिंशद्गुणास्तदु-
दयासुभिर्भाज्याः । फलेनांशाद्येन युतो रविर्लग्नं स्यात्”
प्रमि० लग्नांशादिना कालावयनं तत्रैव दर्शितं यथा
“अर्कस्य भोग्यस्तनुभुक्तयुक्तो मध्योदयाद्यः समयो विज-
यतात् । यदैकमे लग्नरवी तदा तद्भागान्तरं स्त्रोदयस्याग्नि-
भाजः । लग्नोऽल्पके तु द्युमियात् स शोध्यास्तत्कालि-